

maal, om man beraabte sig blot paa den vedtagne Skik og Brug, beraabte sig paa, hvad der igjennem en lang Række af Aar under forskellige Regjeringsformer har vundet Hævd, og da sige, at Vedvarelsen af denne Hævd maatte siges at være forudsat af enhver Embedsmand, da han indtraadte i Statens Tjeneste, og da Staten ikke har modsagt denne Forudsætning, men meget snarere har givet den Medhold ved i ethvert enkelt Tilfælde at efterkomme og fyldestgjøre den, maatte ogsaa i Fremtiden den enkelte Embedsmand være fuldkommen beføiet til at fordrø sig behandlet efter samme Regel. Men, da man dog ikke mener, at dette vilde være nok til at godtgjøre Pensionsberettigelsen, har man fremstillet og søgt at gjøre gjældende den Betragtning af Pensioneringen, at Pensionen var at ansee for en opsparet Deel af Embedsmændenes Gage, en henlagt Sum, som Embedsmanden ved sin Afgang af Statens Tjeneste maatte være berettiget til at forlange sig udbetalt aarsviis i samme Forhold, som Staten havde havt en kortere eller længere Aarrække at opspare i for ham; og overensstemmende dermed har man opstillet de 2 Factorer for Pensionsberegningen, Tjenestetidens Længde som den første og Embedsmandens Gages Størrelse som den anden Factor. Det første er ganske consequent, at man holder sig til Tjenestetidens Udstrækning; thi det ligger klart, at i jo flere Aar Staten har opsparet, desto større maa den Capital være, som Staten har at udbetale vedkommende Embedsmand i Pension; men det er ikke consequent, naar man som den anden Factor opstiller Embedsindtægten Størrelse, saaledes som den er ved Afgangstiden, hvad enten man tager det sidste Aars Gage, eller man tager Gjennemsnittet af 5, 10 eller hvilket som helst andet Tal af Tjenestearene. Der er da kun eet System, som er consequent, og det er det, som er opstillet paa Undringsforlagslisten under Nr. 1 af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Nothe), som sammenfatter alle Embedsaars Gage eller rettere al den Gage, som en Embedsmand har oppebaaret af Staten, og deraf udleder den anden Factor.

Jeg har ikke kunnet overbevise mig om Rigtigheden af den Betragtningssmaade af Pen-

nen, at den var at betragte som en opsparet Deel af Embedsmændenes Gage; jeg har ikke kunnet indsee, at Betragtningen i og for sig var rigtig, og endnu mindre kan jeg finde, at den er søgt gennemført enten i Lovudkastet eller i de Undringsforlag, som dog synes at støtte sig til denne Forudsætning. Dersom nemlig Pensionsloven er en opsparet Gage, som Staten har at tilbagebetale den afgaaende Embedsmand, hvorfor gjør man saa i Lovudkastets første Paragraph Pensionsberettigelsen afhængig af, at Embedsmanden affediges formedelst Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag? Da maatte jo consequent Embedsmanden være berettiget til paa et hvilket som helst Punkt i sit Liv, han udtraadte af sin Embedsstilling, at fordrø sig udbetalt den Deel af Gagen, som var opsparet for ham, uanset, om den var nok saa lille; thi Berettigelse til Pension (den være stor eller liden) maatte Embedsmanden have i hvilket som helst Aar af sit Liv, hvori han udtraadte af Statens Tjeneste. Men idet man ikke blot i Lovudkastets § 1, men ogsaa i den vedtagne omredigerede første Paragraph, er gaaet ud fra den Forudsætning, at det er Svagelighed og Alder, som give Berettigelse til Pension, er det aabenbart, at man støtter sig til en anden Retgrund end den, som er at søge deri, at Embedsmanden har opsparet en Deel af Gagen, eller, hvad der skal være det Samme, at Staten har opsparet den for ham.

Desuden, dersom Pensionen er en opsparet Andeel af Gagen, indseer jeg ikke, hvorledes man kan komme til i de opstillede Scalaer efter Embedsaar at gjøre de Spring, som virkelig findes i dem alle, eller hvorledes man vil godtgjøre den betydelige Overgang, som er i Procent-Andelene ved de forskellige Embedsaar, hvad enten vi tage Udvalgets Fleerheds Scala, som ved det 5te Aar sætter en Overgang fra 10 til 50 pCt. (Følgende: Nei, det er en Feiltagelse!). Det er en Feiltagelse! ikke saa ganske. Overgangen er vistnok søgt at formindres noget derved, at man i de første 5 Aar stiger op fra $\frac{1}{10}$ til $\frac{4}{10}$, men ved det 5te Aar kommer man allerede til $\frac{5}{10}$, og derved bliver man staaende indtil det 20de Aar. Der